

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 452.

114de Møde.

Løvedagen den 29de Juni.

(Forts.)

Sall (forts.): Dernæst forekommer det mig klart, at, da de altsaa først faae Regnskabet for 1849 til October Maaned, og altsaa have et heelt Aar til at anvende deres Tid og Kræfter og til at gaae og udvikle dem i, saa, dersom de Mænd, vi vælge, ikke ere istand til at udvikle sig saaledes, at de paa en fyldestgjørende Maade ville være istand til at gennemgaae det Regnskab, som de først faae til October næste Aar, saa tvivler jeg virkelig paa, at vi faae gode Revisorer overhovedet, hverken nu eller til December Maaned, og navnlig troer jeg ikke, at disse 3 Sommermaaneder ville hjælpe stort. Bortvalg maatte altsaa vistnok da betragtes som mislykket. Jeg kan paa ingen Maade, slutter jeg altsaa deraf, erkjende, at heri skulde være nogen sand og tilstrækkelig Grund til nu at vælge Revisorer. Det var den ene Grund; den anden Grund var den, at der skulde forfattes Lister over Pensioner og Forskud. De Ditringer, der ere komne frem til Forsvar herfor, have været mig temmelig uklare. Det eneste Bestemte, vi have havt herom, ere nogle Forslag fra den ærede Rigsdagsmand for Aars huus Amts 1ste District (Winther), og om hvilke jeg troer, at man kan antage, at de i det Hele vare af den Bessaffenhed, at Enhver maatte falde paa, at det var det Nærmeste, der kunde gøres, men tillige sige, at derved var der dog ikke nogen særlig Grund til at vælge Statsrevisorer nu, idet der nemlig igjennem disse ikke kunde opnaaes Andet end visse almindelige statistiske Beretninger om saadanne Pensionisters Alder, Herkomst osv., med Tillæg af, naar de havde faaet deres Pension, kort sagt, lutter saadanne statistiske Data, som naturligtvis alle Andre ligesaalet som Revisorerne kunne skaffe sig selv og hvilke Op-

lysninger Ministeriet naturligtvis iøvrigt kan og bør have tilstede, for at de kunne benyttes, naar den rette Leilighed dertil kommer — men denne rette Leilighed, den, mener jeg, kommer først netop da, naar Thinget har nedsat en Commission til at foretage et virkelig gennemgribende Efter-syn af disse, med bestemt Anviisning til, hvad det da er, man vil, at disse Mænd skulle gjøre, i Særdeleshed, naar dette staaer saa aldeles paa det Uklare, at jeg ikke engang veed, at man endog kun har antydet Thinget hvad det var, man vilde have at disse Mænd skulde gjøre. Jeg troer slet ikke, at det er denne Opgave, som man nærmest og udelukkende skal overlade til Statsrevisorerne, jeg troer meget mere, at de skulle holde sig til den egentlige Revision af Regnskabet; derimod skal jeg naturligtvis for mit Vedkommende aldeles ikke have Noget imod, at Thinget beslutter sig til at nedsætte en saadan Commission; men, naar den nedsættes strax ved Sammenkomsten i December Maaned, saa vil den baade have Tid til at gennemgaae, og paa en langt mere tilfredsstillende og, som det forekommer mig, til- lige langt mere normal Maade, kunne gennemgaae disse Lister og frembringe et Resultat. Jeg skulde derfor for mit Vedkommende i og for sig ikke have det Mindste imod, ogsaa at stemme for, at man nedsatte en saadan Commission nu, skjøndt jeg antager, at det ikke vil være mere uoverkommeligt, end at den jo ogsaa maa kunne nedsættes strax i October, saa tidligt, at det kan komme for i den næste Samling. Den eneste Grund, hvorfor jeg dog ikke kan stemme for Commissionen, er imidlertid den, at det dog aabenbart er af en stor Betydning, hvilke Mænd der skal sættes ind deri, og fordi jeg ikke seer, at der kan blive nogen Leilighed til en Overveelse deraf, hvis det er Tilfældet, at denne Dag er den sidste for os, — jeg kan altsaa heller ingenlunde